

BOGDÁN JÓZSEF

Éli, éli, lámma sábáktáni*

A negyvennégyes megtorlás ártatlan áldozatainak emlékére

*Negyvennégyben Jézus ott volt Zentán,
ártatlanul vérzett a keresztfán.*

*Ott lógott egy rövidujjas ingben,
szeme zöldjén hempergett az Isten.*

*A gyűlölet fogasán a teste,
szüzi anyja oltalmát kereste.*

*Negyvennégyben Zenta felüvöltött.
Árulástól büzlött nagycsütörtök.*

*Bordacsontba ütköztek a lábak.
Kisírt szemű anyák kiabáltak:*

*„Miért fekszik a homokban boltan
az, akit én szívem alatt hordtam?*

*Miért forgatják Tisza hullámai?
Éli, éli, lámma sábáktáni!”*

*Negyvennégyben Jézus ott volt Zentán.
Ártatlanul halt meg a keresztfán.*

** Jézus szavai a keresztfán: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?*

Anyám, Magyarország

*Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet.
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet,
Holt csillaggá lettél, nem ontod a fényed.*

*Holt csillaggá lettél, nem látom az orcád,
Olyan idegen vagy, anyám, Magyarország.
Lebűztad a redőnyt, mikor hozzád mentem,
Én is fiad vagyok, mért tagadsz meg engem?*

*Mint fészket a madár, kezed úgy kerestem,
A mostoha sorsba belekeseredtem.
Nyolcvan esztendeje, fekete palástban,
Itt a Délvidéken, apátlan, anyátlan.*

*Kibez menjek, mondd hát, ki fogad be engem,
Ki segít, ha nem Te a sok elesetten?
Akik felnéztek rád mint édesanyára,
Megvert magyar népünk ölelése várja!*

*Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet.
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet:
Ragyogtasd fel újra ezeréves fényed!*

Törökkanizsa, 2004. dec. 6-án

Kovács Antal szobra